

Veem Huis voor Performance

Bestuursverslag
2017

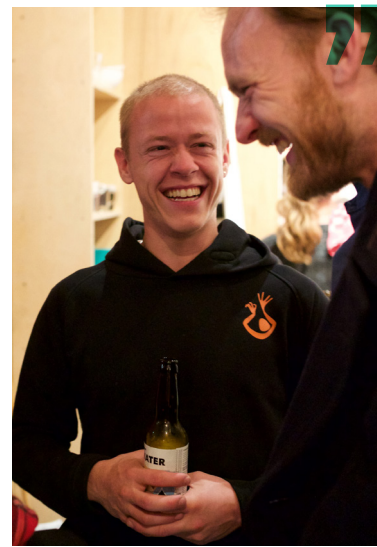
double-you
double-you
double-you
dot
veem
dot
house

Voorwoord	3
Missie en doelstellingen	4
Activiteiten	5
1. Performance	7
2. Interactie	14
3. Discours	17
4. At Work	20

BESTUURSVERSLAG

Kwantitatieve gegevens	21
Stakeholders	28
Organisatie	30
Financiën	34
Risicoanalyse	37
Begroting 2018	38
Slotwoord en dank	39

Performance

Veem

Voorwoord

Veem Huis voor Performance maakte de uitgesproken keuze om voor de kunstenplanperiode 2017 – 2020 het Veem jaarlijks in plaats van een heel jaar, gedurende honderd aaneengesloten dagen als Huis voor Performance neer te zetten. Bij de toekenningen van de subsidies voor de nieuwe periode kreeg Veem als productiehuis voor dans en performance van het Amsterdams Fonds voor de Kunst een zeer positief advies en werd met haar nieuwe leiderschap en inhoudelijke keuzes erkend als een belangrijke innovatieve instelling. Ondanks deze waardering kreeg het Veem voor de komende jaren slechts een minimale verhoging van de subsidie die zij daarvoor ontving – een substantieel lager bedrag dan werd aangevraagd. Hoewel het Veem trots was op de inhoudelijke erkenning en in Amsterdam plots het grootste dans- en performance productiehuis werd, was zij tegelijkertijd verontrust over hoe de gehonoreerde visie, werkwijze en kwaliteit gewaarborgd konden blijven, met een financiële basis die zeer beperkt was. Na jaren van onderfinanciering was het behouden van deze status quo het nachtmerriescenario. Als antwoord op dit besluit van het Amsterdams Fonds voor de Kunst transformeerde het Veem in 2017 naar het '100 Dagen Huis'.

Met deze wijziging van het ondernemingsplan, die 1 januari 2017 in ging, koos het Veem ervoor om ondanks de minder toegekende middelen geen inhoudelijk compromis te maken. Met het '100 Dagen Huis' wilde het Veem zich in gecondenseerde vorm manifesteren volgens de visie die ze in haar plannen uitsprak zonder daarbij in te leveren op kwaliteit. We wilden ons manifesteren als hét Huis voor Performance binnen een intensieve, herkenbare periode en werken op basis van 'fair practice'. Met dit voorstel weigerden we wederom in te leveren op productievoorwaarden en arbeidsomstandigheden van kunstenaars en cultuurwerkers en verkozen kwaliteit boven kwantiteit. Het betekende dat we 1 januari 2017 de deuren sloten om ze op 22 september weer open te doen. We reorganiseerden in de 265 tussenliggende dagen naar een projectorganisatie en transformeerden naar 'het 100 Dagen Huis'.

Hoe dat '100 Dagen Huis' eruit zou zien, wist niemand begin 2017 nog. We waren vastberaden om op basis van onze visie en fair practice een huis neer te zetten. We begonnen gestaag te bouwen en steeds meer mensen deden mee; fantastische freelancers die zich aan het project committeerden vormden langzaam een team, fondsen zeiden 'ja' tegen uitdagende plannen, partners oud en nieuw verbonden zich aan het huis, kunstenaars wilden komen werken en presenteren, publiek werd huisgenoot en op vele plekken vertelden we over wat dit huis zou gaan zijn. Totdat we in september uiteindelijk na maanden van donkerte het licht aan deden en iedereen binnen kwam.

In dit verslag is te lezen hoe dat er toen uitzag. Er is te lezen dat het een succes was; we werden inhoudelijk scherper, we verdubbelden ruim ons bezoekersaantal en haalden een eigeninkomstenpercentage van bijna 50%. Wat niet te lezen is, is de 265 dagen die we er niet zijn. De leegte die er dan is in Amsterdam, in de stad, in het land, in het internationale veld, op de plek waar Veem staat, die wordt niet beschreven. Een leegte, een probleem dat niet vergeten mag worden.

Marijke Hoogenboom

Voorzitter Veem Huis voor Performance

Performance

Missie en doelstellingen

Met 'het 100 Dagen Huis' zet Veem Huis voor Performance de laatste 100 dagen van het jaar een theater neer. Een plek waar kunst, politiek, nieuwe gedachten en mensen samenkomen. We organiseren geëngageerde programma's met interdisciplinaire, internationaal opererende dans- en performancekunstenaars van nu. We werken met kunstenaars die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden en betrekken publiek actief bij het huis. Zo creëren we een plek waar geoefend wordt in 'anders kijken', in het formuleren van nieuwe voorstellen. Een artistiek en politiek buurthuis waar je in aanwezigheid van bekende en onbekende mensen naar nieuwe horizonnen mag staren en kan zeggen: daar gaan we naartoe.

Onze doelstellingen zijn:

- Dans en performance voorstellingen produceren en presenteren die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden
- Publiek met uiteenlopende achtergronden actief betrekken bij het ontwikkelen van kunst en op verschillende manieren deelgenoot maken van het huis.
- Het gesprek aanjagen naar aanleiding van de voorstellingen en hun thema's
- Relevante verbindingen tot stand brengen met partners uit de buurt, het Amsterdamse, Nederlandse en Europese culturele veld en andere maatschappelijke sectoren
- Veem als een casus en experiment voor alternatieve manieren van organiseren zien

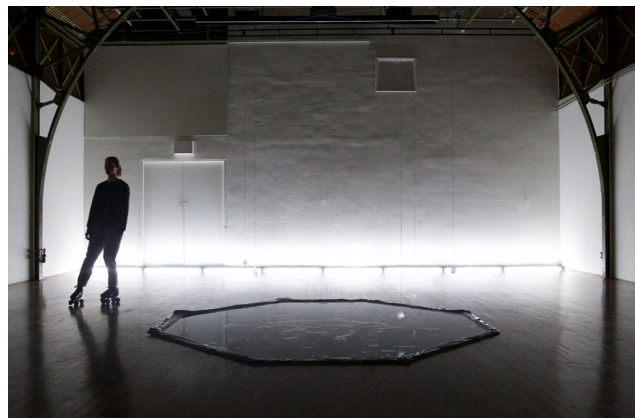

Activiteiten

Deze doelstellingen vertaalden zich dit jaar in zo'n 250 aantal activiteiten. Deze activiteiten vallen uiteen in vier categorieën of 'modi' (**Performance, Discours, Interactie, At Work**). Doorheen het programma lopen vier te volgen thematische lijnen; **#ASeatAtTheTable** (decolonisatie/politiek geheugen), **#FacingGaia** (duurzaamheid/ecologie), **#TheFutureIsFeminist** (feminisme), **#SocialImaginary** (collectieve verbeelding)

In dit verslag blikken we terug op de verschillende activiteiten, waarna we vertellen over de organisatie, het publiek en de financiën.

1. Performance

Dans en performance voorstellingen produceren en presenteren die ons nieuwe perspectieven op het bestaande bieden

Onze kunstenaars laten met hun werk een mogelijkheid voor een radicaal andere manier van kijken naar de wereld zien. Juist in een tijd van economische crisis, klimaatcrisis, vluchtelingen crisis en politieke crisis, geloven we meer dan ooit dat er nood is aan andere, verschillende wereldbeelden en perspectieven. Kunst stelt onze status quo in vraag en toont of verbeeldt dat er een alternatief is, abstract of heel concreet. Ons huis biedt ruimte aan het oefenen van 'anders kijken', aan verschillende stemmen, aan dat conflict van mogelijkheden en het 'oneens zijn'.

De kunstenaars van het Veem bewegen zich allemaal in het performance veld. Met performance bevinden we ons op het snijvlak van dans, theater, beeldende kunst en muziek. Het is een gebied dat de grenzen van de disciplines oprekt en tegelijkertijd bevraagt. Wat de kunstenaars gemeen hebben is dat het lichaam (dat van de performer en/of de toeschouwer) een belangrijke rol speelt en dat tijd en ruimte telkens essentiële elementen in het werk zijn.

Ze brengen het 'voorstel' letterlijk hier en nu de ruimte in, het wordt 'performed' en we zijn er allemaal (of het nu is als toeschouwer of als deelnemer of als kunstenaar) even onderdeel van.

Het '100 Dagen Huis' gaf ons de kans om voor het eerst het produceren, presenteren en faciliteren van residenties en onderzoek op het gebied van performance in ons huis naast elkaar te laten bestaan. Op die manier waren we voor het eerst werkelijk hêt huis voor performance dat we voor ogen hadden; een huis waar performance in al zijn stadia (van idee vorming, residentie en onderzoek, ontwikkeling en productie tot presentatie) aanwezig was, ruimte kreeg en met het publiek gedeeld kon worden.

Produceren

Met onze focus op performance sluiten we direct aan bij de bijzondere artistieke kracht van onze stedelijke regio: het Amsterdamse dans- en performance veld. We werken veel met afgestudeerden van de internationaal hoog aangeschreven opleidingen die in onze stad gevestigd zijn, zoals de School voor Nieuwe Dansontwikkeling, de Mimeopleiding, DasChoreography en DasTheatre (Master of Theatre). Veem is het huis in de stad en het land voor vernieuwende en tegendraadse artistieke geesten die keer op keer bevraagt wat dans en performance zijn.

Als productiehuis (co)produceerden we dit jaar 6 voorstellingen van 5 aanstormende makers in het kader van hun talentontwikkeling. Alle 5 deze kunstenaars bevinden zich op een ander punt in hun loopbaan, maar bij eenieder was deze nieuwe productie weer een belangrijke (leer) stap. Ogutu Muraya met 'Because I Always Feel Like Running', Oneka von Schrader met 'Superdance' en 'SHE', Aleksandra Lemm met 'BLUE', Tea Tupajic met 'Dark Numbers (lecture)' en Sonja Jokiniemi met 'Blab'.

Producties Veem 2017

Sonja Jokiniemi met Blab

Blab is a hybrid performance, a blend of painting, sculpture and choreography. It seeks to escape the world of categories towards the unknowns; towards unions and blurs of humans and objects, extensions and expansions of different bodies, penetrations of forms and acts of desire. The work unfolds itself in the transforming multisensorial sculpture, the essence of which charts a subconscious territory. The mind of the performance is built on a foundation of linguistic indefinability, senses and reflexes. The work explores lumpy, tangled thought processes that have neither beginning nor an end.

Theaterkrant: *“Nooit wordt het fictieve karakter van de scènes benadrukt, altijd houdt het assembleren de boventoon. Van voorstel naar voorstel – als een rommelend kinderspel, maar dan bewuster en rustiger – spelen de performers met materialiteit, verhoudingen, volume, ruimtelijkheid en ritme.” “De proppen worden lichamen met monden en buiken, maar zonder armen of benen. Ze zwerven rond over het podium en vormen met de performers een transformerend landschap van aanraking en trilling, actie en reactie, constellatie en ontakeling. Alsof de menselijkheid er even iets minder toe doet, of althans voor een moment mag worden uitgesteld.”*

Coproductie: Zodiak – Center for New Dance, Moving in November festival, Regional Dance Centre of Eastern Finland (ITAK), Veem House for Performance

Ogutu Muraya met

Because I Always Feel Like Running

Met *Because I always feel like running* ontsluit theatermaker en storyteller Ogutu Muraya het fenomeen en de politiek van het hardlopen. In Oost-Afrika liep de opkomst van de atletische krachttoeren, in de categorieën middellange en lange afstand, samen met de onafhankelijkheidsbewegingen. Sinds de jaren '60 werd het succes van de atleten verbonden met het proces van natievorming en het ontstaan van een nieuwe identiteit in een postkoloniale context.

Net zoals een marathonloper telkens weer zijn grenzen wil verleggen en zijn lichaam wil verbeteren, zo plaatst ook deze voorstelling de wilskracht en het doorzettingsvermogen centraal. Aan de hand van historische, persoonlijke en documentaire narratieven onderzoekt Muraya het lichaam van de hardloper: als politiek drager én als een kwetsbaar, vitaal en veerkrachtig biologisch organisme.

Theaterkrant: *“Behendig en fijnzinnig verweeft Muraya algemene feiten met fysieke details en persoonlijke gewaarwordingen. Because I Always Feel Like Running scheert zo langs het politiek-historisch pamflet. Het neigt naar een literaire evocatie, waar intimiteit en persoonlijke integriteit worden gecontrasteerd met de wonderlijke loop van het wereldtoneel.”*

Productie: Veem Huis voor Performance met Bâtard Festival

Aleksandra Lemm met BLUE

Blue arises from emptiness.

Everything arises in Blue.

Yet there are no stories in itself. Nothing to tell.

Blue has no aim, no purpose,

nothing to prove or to show.

Everything is changing, shifting inside the Blue, yet it remains unchanged.

Blue is the sky, infinity,

a higher state, an awareness.

Blue are your eyes, your blouse and my favorite color, for now.

Blue is the deep sea, a dance, a feeling.

It is what is here already, what you wish to see.

Productie: Veem Huis voor Performance

Met steun van: ICK Amsterdam

Tea Tupajic met Dark Numbers (lecture)

DARK NUMBERS is a performance by the Bosnia-born theatre director Tea Tupajić. As collaborators and performers she invites the veterans of the Dutch peacekeeping forces, the Dutchbat. In this Lecture Performance Tea Tupajić talks about the process and creation of the performance DARK NUMBERS.

Dutchbat was a Dutch battalion under the command of the United Nations during the Bosnian war of the 1990ies with the mission to protect the Muslim enclave and designated UN safe zone of Srebrenica. Its departure from the enclave in July 1995 was followed by the death of nearly 8,400 Bosnian Muslim men and boys by the Bosnian Serb forces. The International Criminal Tribunal in The Hague declared the events an act of genocide and the UN secretary-general Kofi Annan called it the worst crime to be committed on European soil since the end of the Second World War.

With the belief that art can offer a space for answers juridical processes never gave, Tupajić opens one of the darkest stories in the recent European history. Through intense and intimate encounters, she introduces empathy and affect to the sensitive parts of history where the knowing fails. DARK NUMBERS

is an encounter between the artist and the soldiers, between the present moment and the haunting past. It is a closure of the events of the hot summer of 1995.

Coproductie: Veem Huis voor Performance en Frascati Theater

Oneka von Schrader met Superdance

Toen de Griekse godin Demeter rouwde om haar dochter, was haar vriendin Iambe de enige die haar weer kon laten lachen – door haar rok op te tillen. En toen de Japanse godin van de Zon in de put zat, wist de godin van de dans haar te genezen met een hilarische stripshow. Wereldwijd worden verhalen verteld over de helende kracht van het vrouwelijk geslacht, over vagina's die depressies verhelpen, hele steden beschermen en zelfs beren weggagen. In Superdance brengen vijf vrouwelijke dansers hun eigen ode aan het vrouwelijk geslacht als bron van kracht en levenslust. Ze rekenen af met het beeld van de vagina als gat of gebrek en maken korte metten met hardnekkige clichés die verweven zijn geraakt met het lichaam van vrouwelijke dansers. De inzet is om voorbij te gaan aan een ironisch, beschouwend perspectief en de dans te verleiden het publiek opnieuw te betoveren – door haar rok op te tillen.

Theaterkrant: *Von Schraders keuzes staan lijnrecht tegenover de clichés en zijn daarom minder 'herkenbaar'. Ze is op zoek naar een ander vrouwbeeld. Wat het dan wel is waar ik naar kijk, weet ik ook niet precies. In elk geval is het wel aangenaam om naar deze zes vrouwen te kijken. Ze rennen in het rond in de ruimte, kleden zich uit, begeleiden, ondersteunen en verzorgen elkaar. De onderlinge solidariteit is groot.*

Productie: Veem Huis voor Performance en Frascati Theater

Oneka von Schrader met SHE

Oneka verkent de duinen tussen het land en de zee van het heilige en het praktische. Tegelijk benadert ze beweging als een manier om afstand te nemen van representatie en vaste posities, in de hoop om toch met de stroom mee te kunnen zwemmen.

SHE is een solovoorstelling dat verschillende (vrouwelijke) manifestaties van spiritualiteit onderzoekt. SHE staat met haar voeten op de grond, maar is even goed een goddelijk gesprek, een project dat nauw verbonden is met spirituele boeken, Youtube en de dark spaces. SHE is een inleiding tot [DIY-urban shamanisme], een concert van [de heilige geesten], een gesprek met de innerlijke spinnen van het publiek en een mogelijk [genezend gezang].

Theaterkrant: *In She ontstaat zo een mooi beeld van een totaal geritualiseerd, op de eigen hipheid gefocust leven, waarin iedereen kunstenaar is en ook zijn eigen manager, en men op gezette tijd ook nog de messias behoort uit te hangen. Een soort nieuwe decadentie, waarbij naar hartenlust wordt gesampled, gehackt, gefaket, gezapt en gemixt.*

Coproductie: Veem Huis voor Performance en Bâtard Festival

Residenties

Onder andere de kunstenaars Genevieve Murphy, Margo van de Linde, Clara Amaral, Isadora Tomasi, Tamar Blom, Ceeport (Yurie Umamoto, Pablo Fontedevila, Kumi Umamoto, Douwe Smit, Igor Dobričić) en Ola Maciejewska waren dit jaar bij ons in residentie. Ze werkten in de theaterzaal of in de studio aan de verdere ontwikkeling van een specifiek project of deden een eerste onderzoek. Bij de residenties gaat het niet per se om het produceren van een werk, maar juist om het onderzoek aan te gaan en een voorstellingsidee uit te testen of verder te ontwikkelen. Het is een ruimte die veel gemist wordt in het veld; de mogelijkheid te kunnen onderzoeken en ontwikkelen, zonder dat er vanuit een huis per se output wordt verwacht. We vinden het belangrijk voor de ontwikkeling van jonge makers om deze ruimte te blijven borgen.

Programmering

Naast het intensief ondersteunen en faciliteren van aanstormende nieuwe stemmen, vinden we het belangrijk om binnen ons huis ook ruimte te geven aan internationaal toonaangevende stemmen en makers die al een gevestigde praktijk hebben. We zijn ervan overtuigd dat een productiehuis van deze tijd in contact zou moeten staan met het gehele ecosysteem van het performance- en dans veld. Zo kan er kruisbestuiving tussen de verschillende generaties en de verschillende praktijken plaatsvinden en kan het publiek inspiratie halen uit de veelvuldigheid van wat dans- en performance te bieden heeft.

We toonden dit jaar performance makers vanuit zowel de beeldende kunst als het dansveld; van Mårten Spångberg tot Nicoline van Harskamp, van Mette Edvardsen tot Ieva Miscevesuete, van David Weber-Krebs tot Hannes Dereere & Silke Huysman. Het huis was veel al uitverkocht en de gesprekken achteraf zeer levendig, het voelde zonder meer als een belangrijke impuls in het Amsterdamse dans- en performance veld.

Bâtard Festival

Dit jaar vond voor de tweede keer het Bâtard festival bij ons plaats. Bâtard is een festival uit Brussel dat zich nu reeds twee keer uitstreckte naar Amsterdam. Het wordt gecureerd door Michiel Vandevelde en Dries Douibi en voor het Amsterdamse deel geco-cureerd met Anne Breure. Het presenteert de meest uitdagende performancekunstenaars (komende uit een dans, theater of beeldende kunsttraditie) uit Europa. Bâtard is compleet artist-run en vindt steeds weer opnieuw uit wat een festival zou moeten zijn. Veem en Bâtard delen het geloof in de noodzaak dat we niet alleen de werken zelf maar ook de context erom heen bevragen en vormgeven en zo als een politiek voorstel zien. Theorie en performance gaan hand in hand. Voor Amsterdam en Nederland is het een internationaal festival dat jong aanstormend werk laat zien, wat (meestal) nergens anders in het land te zien is. Recensent Marijn Lems noemde het eerder 'een uniek evenement in Nederland' waar makers die 'zelden tot nooit in Nederland te zien zijn' de ruimte krijgen. Deze tweede keer was een zeer succesvolle editie; 4 avonden full house met Europese jonge makers.

Open Huis Festival

We sloten de 100 Dagen af met het vijfdaagse 'Open House Festival' waar onze eigen (co-)producties te zien waren, uitkomsten van residenties werden gedeeld, presentaties van projecten zoals het 'words for the future' werden gegeven, het bijzondere project van MOHA in onze Zeeheldenbuurt werd geïnaugureerd en natuurlijk was er onze bookshop om in rond te neuzen en tussen de performances in serveerden we huisgemaakte soep. Een festival wat de rijkdom van 100 Dagen Veem liet proeven...

100 Dagen performance met: Simone Truong, Elpida Orfanidou, Anna Massoni, Eilit Marom, Adina Secretan, Danae Theodridou, Nicoline van Harskamp, MOHA, Alice Pons, Olivia Reschofsky, Zsobia Paczolay, David Weber-Krebs, Yurie Umamoto, Kumi Umamoto, Pablo Fontdevila, Douwe Smit, Igor Dobričić, Wild Vlees, Silke Huysmans & Hannes Dereere, Ogutu Muraya, Ho Rui An, Schwalbe, Caroline Creutzburg, Elie Ortis & Anne Lise Le Gac, Ruben Desiere, Oneka von Schrader, Jaha Koo, Bryana Fritz & Hendry Andersen, Dounia Mahammed, Oliver Zahn, Mårten Spångberg, Ieva Misevičiute, Ola Maciejewska, Mette Edvardsen, Clara Amaral, Ivana Müller, Tea Tupajic, Aleksandra Lemm, Sonja Jokiniemi, Margo van de Linde, Trista Mrema, Annefleur Schep

Feedback

Van een toeschouwer: *I just wanted to say that after spending time in Veem the passed weekend I realised and was reminded about the strength of theatre. I think your curatorial choices should be congratulated. Each work that was presented did not stand as an isolated gesture, on the other hand it fell into a bigger narrative. "Something Dreamy", "Storytelling for Earthly Survival" and "Some Name Some Noun Simply" - all these works are imbedded in speculative practices in regards of A future and also give a primary role to imagination and alternatives in ways of "living and dying together" as Haraway says.*

I shall not make it long but- BRAVO. I really enjoyed the thought behind this passed weekend. More will come and as much as I can I will be there to witness it. It really inspired me.

Theaterkrant over Oslo van Mette Edvardsen: *"Binnen de 100-dagen Veem werd afgelopen week speciaal aandacht besteed aan een aantal choreografen die veel met tekst werken. Zowel schrijven, spreken, lezen, luisteren als kijken zien ze als een vorm van dans - of ze benaderen deze handelingen althans uitdrukkelijk choreografisch. Mette Edvardsen, wiens formidabele werk jammer genoeg niet of nauwelijks in Nederland te zien is, toonde haar nieuwe voorstelling Oslo. Daarnaast introduceerde Ivana Müller het boek-annotatie-project Notes en presenteerde Clara Amaral samen met Loïc Perela haar werk Do you remember that time we were together and danced this or that dance?"*
"De kleinschaligheid van het theater en de concreetheid van de choreografische voorstellen bergen iets politieks in zich, zoals ze het toeschouwerschap activeren en opladen met aanraking en verantwoordelijkheid. Niet alleen de poëtische

*kracht, maar ook het bevragen van wezenlijke dingen als het bewegen van mensen ten opzichte van elkaar, de rol van taal in relatie tot belichaming, het plaats verwisselen van auteur en lezer, van performer en toeschouwer - ze vormen een welkome inbreuk op de platgetreden paden van de vaak louter op fysieke esthetiek gerichte Nederlandse dans."******

Theaterkrant over La Nature IRL van Mårten Spångberg: *"Een recensie schrijven over een werk dat zichzelf bevraagt. Doe het maar eens. La Nature IRL is een voorstelling die geen voorstelling wil zijn, maar dat geldt eigenlijk voor alles wat Mårten Spångberg onder het mom van voorstelling brengt. Het moet vooral geen theater zijn en je moet er vooral niet door worden meegesleept. Dat laatste is geen nieuwe gedachte in theater, niet sinds Brecht en zeker niet sinds het postmodernisme. Je moet het werk van Spångberg, die zich beweegt in een wereld tussen kunst, wetenschap en politiek, niet willen duiden, het is vooral bedoeld als een doorlopend manifest."****

Van een kunstenaar (David Weber-Krebs): *Het was voor mij een groot plezier dat ik performance Tonight, Lights out! binnen de context van de 100 Dagen van het Veem House for Performance heb mogen presenteren. Jullie hebben met de 100 Dagen een absoluut unieke plek kunnen creëren waarin jonge kunstenaars, meer bevestigde artiesten, activisten, jonge academici en top intellectuelen in interactie zijn gekomen en een bijzonder discours hebben gevormd. Het is voor mij een eer geweest om er deel van te mogen zijn.*

Mijn voorstelling werkt met de verwachtingen van de toeschouwers. Ik heb die al veel gespeeld en uit ervaring wist ik dat het minder goed werkt als er te veel mensen in de zaal zijn die ik goed ken. Ik heb lang in Amsterdam gewoond en toen je me uitnodigde was ik vrij zeker dat er veel bekende in de zaal zouden zijn. Het Veem heeft altijd een niche publiek aangetrokken die zich met de jaren moeilijk heeft vernieuwd.

Mijn verrassing was groot als ik zo een breed en divers publiek heb zien binnentreden en de zaal vol maken. Jullie hebben blijkbaar een heel interessante aura rond Het Veem kunnen creëren, wat met de rijkdom van het aanbod performances te doen heeft, maar ook de cursussen, de leesgroepen, de bar, de bookstore, etc. Proficiat daarvoor! En het resultaat voor mijn aandeel, is geweest dat het zonder meer een van de beste voorstellingen van Tonight, Lights out! ooit is geweest. Een die mij in herinnering zal blijven. Ik kijk uit naar de volgende 100 Dagen!

Van dans- en performance kunstenaar Noha Ramadan: Veem has undoubtedly been the most important place for performance and cultural discourse for me in Amsterdam. During the 100 Day House, the calibre and integrity of the program further expanded, as it engaged with some of the most urgent and exciting artistic and cultural work. Most significantly for me however, the curatorial vision extends beyond the programming. The space itself has transformed from a theatre tucked away in an obscure building, to what is now an inviting, vibrant foyer with a bar, bookshop and

seating. Going to Veem now feels more like a social event, and I can not express how much I welcome this at a time when public space is increasingly commercialized and we all need somewhere to land. At Veem I can meet other people and feel truly invited to spend time together with and around artistic work. Thank you to Anne and the whole team at Veem for making this space so dynamic.

Dag Anne! Ik heb je ooit heel kort geïnterviewd bij Theaterfestival Boulevard en was toen helemaal gecharmeerd door je en door jouw verhaal, het anders denken en politiek/theater op zo'n logische manier laten samenwerken. Dit terzijde, ik wilde eigenlijk alleen maar zeggen dat ik op Bâtard Festival was en dat weer voelde, maar dan door het hele huis heen. Echt heel mooi. Dankjewel daarvoor

2. Interactie

Publiek met uiteenlopende achtergronden actief betrekken bij het ontwikkelen van kunst en op verschillende manieren deelgenoot maken van het huis.

Publiek speelt bij het Veem een centrale rol. Dat betekent dat het er niet simpelweg om gaat om 'de zaal vol te krijgen', maar dat er mensen met een eigen inbreng en blik aanwezig zijn. Het gaat er niet om dat ze er 'slechts' zijn, maar het gaat er ook om dat ze betrokken worden bij het denken over de voorstelling en vraagstukken. We hebben daarom een specifiek 'interactie programma' rondom de evenementen ontwikkeld, dat gedurende de 100 dagen deze 'interactie' stimuleerde. Met dit programma maken we het publiek actief deelgenoot van het werk en betrekken we hen bij de thema's die de kunstenaars onderzoeken.

Les Spectateurs

Het publieksplatform 'Les Spectateurs' startte in 2015. Het is een groeiende groep non-professionele toeschouwers die op onconventionele wijze feedback geeft tijdens repetitieprocessen. Ze komen kijken voordat de deuren voor de grotere groep toeschouwers opengaan. Samen met iemand van het Veem krijgen ze dan een exclusief kijkje in de 'keuken' van het maakproces en na afloop wordt hen middels ontwikkelde formats gevraagd feedback te geven; bijvoorbeeld om tien woorden waar ze aan moesten denken op te schrijven, de plek die hen het meeste is bijgebleven aan te wijzen of op te schrijven wat langer mocht duren. Op basis daarvan gaan ze vervolgens met de maker in gesprek. Het is een ontmoeting tussen de expertise van de toeschouwer en de expertise van de maker. Beiden vertrekken vanuit hun eigen kracht en dat is inspirerend voor beide kanten; publiek én kunstenaar.

We merkten ook dit jaar weer dat we met Les Spectateurs duurzaam nieuwe toeschouwers aan het Veem verbinden. Zowel kunstenaar als 'Spectateur' leren veel van de andere manier van kijken en raken bij elkaar betrokken. Les Spectateurs komen vervolgens naar de première en nemen dan vaak weer nieuw publiek mee. Hun introductie over de voorstelling aan dit nieuwe publiek is de beste 'inleiding' op een voorstelling die je kunt bedenken. Zo zijn Les Spectateurs een soort ambassadeurs van het Veem. Dankzij de 100 Dagen konden we de frequentie van de Les Spectateurs bijeenkomsten intensiveren en dat komt het platform ten goede. Volgend jaar willen we het nog regelmatig organiseren, omdat dit voor de doelgroep het beste lijkt te werken.

Veem Huis Dinners

Hoe elkaar makkelijker en gelijkwaardiger te ontmoeten en van gedachten te wisselen dan met eten en koken... Daarom vonden we de Veem Huis Dinners uit. We wilden diners organiseren die zowel een ruimte voor ontmoeting als een ruimte voor verhalen uit de buurt zou zijn. In onze eerste plannen wilden we Veem diners organiseren in samenwerking met een ander initiatief dat zich al bezighield met koken. Echter kwam het vinden van een partner niet van de grond, dus besloten we het anders aan te pakken en zelf ook de leiding over het daadwerkelijke koken te nemen. Dit leverde iets heel bijzonders op. In plaats van samen te werken met een partner, betrokken we mensen uit de buurt en kunstenaars uit ons huis om samen de diners voor te bereiden. Dit is wat de Veem Huis Dinners een plek heeft gemaakt waar verhalen, voedsel en ideeën gedeeld mochten worden – zowel tijdens de diners zelf als tijdens de voorbereidingen.

Aansluitend ging men naar een voorstelling of een doorloop van een kunstenaar bij ons in huis. Het leverde heel speciale avonden op en een nieuwe betrokkenheid van mensen uit de buurt.

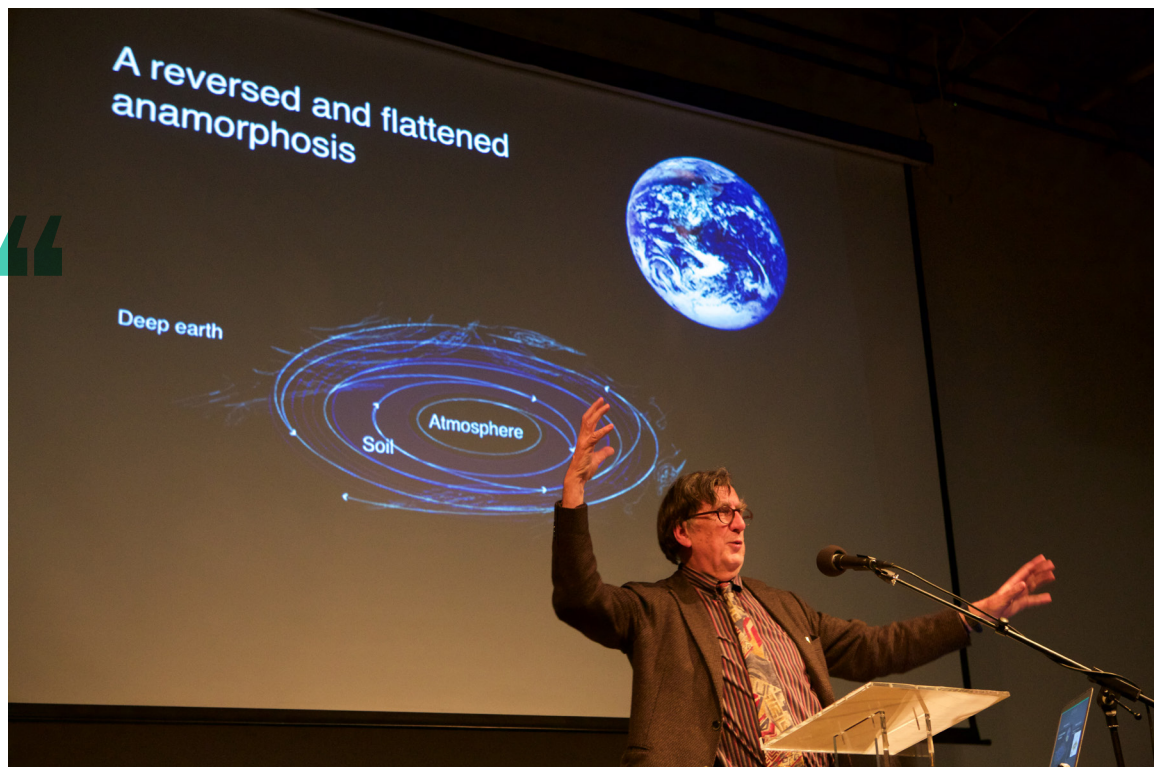
Expeditie/Expositie

Bij dit onderdeel gingen kunstenaars de wijk in en voerden het gesprek met mensen over hun thema. Dit gebeurde onder meer in het frame van workshops die weer resulteren in projecten/presentaties. Bijvoorbeeld bij het thema feminisme gingen de vijf vrouwen van de voorstelling 'To Come and See' van Simone Truong, die twee avonden geprogrammeerd stond, vooraf naar vijf verschillende plekken; van yoga klas tot dameskoor. Daar gaven ze workshops over 'aanraking'. Elk van de performers werkte een aantal keer met een van de verschillende groepen. In deze workshops werkten ze toe naar een performance. Vervolgens was de voorstelling 'To Come and See' twee avonden in het Veem te zien, waar de groepen uiteraard kwamen kijken en wat tot een zeer bijzondere kijkervaring en feedback leidde. Op de derde achtereenvolgende dag was de performance 'To Give a Hand' over 'aanraking' uitgevoerd door de groepen mensen (van de yoga, het dameskoor etc.) te zien.

Andere projecten in het kader van 'Expeditie/Expositie' waren de Spy School van Tea Tupajic en 'Schwalbe zoekt massa' van Schwalbe.

Doorlopend en parallel aan de bovenstaande projecten heeft artistiek collectief Moha zich genesteld in de Zeeheldenbuurt. Met hun project SuperRoutine vertrokken zij vanuit het thema gezamenlijke verbeelding. Ze werkten aan een nieuwe kaart van de buurt: een kaart die niet alleen de straten zichtbaar maakt maar juist de verhalen, routines en kleine dingen uit het dagelijks leven in deze buurt toont. In samenwerking met verschillende buurtbewoners verzamelden ze verschillende perspectieven en brachten ze de talloze 'routines' in de buurt in kaart. Tijdens het Open Huis festival presenteerden zij hun werk. Als toeschouwer werd je op bijzondere wijze meegenomen en ondergedompeld in de buurt, maar bovenal uitgedaagd om met andere ogen te kijken naar dat wat we dagelijks zien.

SuperRoutine blijft achter als een spel dat gespeeld kan blijven worden. Het is onder andere te vinden bij Café Mads, de Wasserette in de Barentszstraat, buurtkamer Parlarie en Veem Huis voor Performance. SuperRoutine dient niet alleen ter herinnering maar zal blijven uitdagen tot interactie. Hiermee sluiten we de 100 dagen af met een spel dat een doorgaande beweging stimuleert tijdens de 256 dagen waarin ons huis gesloten is. Een interactief spel van-, voor en door de buurt dat uitdaagt tot verschillende manieren van kijken, voelen en zijn binnen jouw sociale context.

3. Discours

Het gesprek aanjagen naar aanleiding van de voorstellingen en hun thema's

Veem wil expliciet ruimte geven aan de ontwikkeling van discours; ruimte voor reflectie en denken. Centraal staat altijd het kunstwerk of de praktijk zelf, het is vanuit wat de kunst agendeert dat de reflectie en het denken begint. De activiteiten die het 'label' discours hebben, geven de aandacht en ruimte voor het ontwikkelen van gedachten en taal die wij als relevant zien op dat moment in het dans- en performance veld en in de maatschappij.

Boekpresentaties

We organiseerden in de drie maanden drie boekpresentaties; *Modern Times* van Jacques Rancière, *Facing Gaia* van Bruno Latour en *Factories of Knowledge, Industries of Creativity* van Gerald Raunig.

Alle drie de boekpresentaties deelden de avond/middag met een performance werk, zodat ook in de programmatie kunst en discours direct naast elkaar staan en elkaar inspireren. Bij Jacques Rancière begonnen we de middag met een performance van Loie Fuller Research door Ola Maciejewska. Bij Bruno Latour hadden we 's middags het Parlement der Dingen van Lotte van den Berg.

Metroplis M: In a fully packed Veem, Bruno Latour was invited to elaborate on his new book Facing Gaia and make a connection with art at large. The book is roughly divided up into "lectures" and seems to be disconnected from the panicky and emotional tone which characterizes most literature on climate change, instead engaging with the topic in an intellectual and speculative manner. The evening started with an introduction by theatremaker Lotte van den Berg, who took up the idea of a Parliament of Things and developed a work that related to this speculative platform. Here, instead of the usual parliament of people, meetings and assemblies are held from the perspective of things, as things.

(...)

With Facing Gaia, Latour starts from humanity's place in nature and the ways we think about it. He is a charming and elegant speaker who can make his theory relevant and appealing for the audience with a dash of humor. He takes art seriously and stresses the importance of art in contributing to new ways of facing Gaia. He makes us rethink our position towards the new climatic regime and does not fall back on the clichés of ecological disaster or skepticism. Instead, he offers us tools that we can use as curators, artists, scientists and even politicians to reach a deeper understanding of what is going on and how we can use our practices to create fiction and alternative cosmologies, so we can finally face Gaia."

Bookshop

Een belangrijke aanwinst voor het Veem tijdens het 100 Dagen Huis was onze 100 dagen lange bookshop. Een selectie boeken die eigenlijk als ons 'curatorial statement' van het huis gezien kan worden. Een plek waar vele toeschouwers voor en na de voorstelling in bleven rond kijken. Het is een selectie boeken door het team van het Veem samengesteld. Het zijn onze inspiratiebronnen voor het bouwen en ontwikkelen van het huis. Het zijn boeken die – in deze samenstelling in elk geval – niet elders in een winkel in Amsterdam te vinden zijn.

Discursieve events

In combinatie met voorstellingen organiseerden we over de thema's diverse discursieve events. Zo hadden we;

Over duurzaamheid en een andere ecologie het event Human not Human met een gesprek tussen Lieke Marsman (auteur Het tegenovergestelde van een mens) en Thijs Mulder (Het Parlement der Dingen, Partizan Public) en de presentatie van Ceeport en de performance Still Life van Wild Vlees.

Over diversiteit organiseerden we samen met DAS Creative Producing (i.o.) een gesprek met Mitchel Esajas en Anousha Nzume waarna 's middags Fractured Memory van Ogutu Muraya en Tropical Objects van Ho Rui An te zien waren.

Over politiek geheugen spraken we onder meer in het gesprek met speciaal gezant natuurlijke hulpstoffen Dirk-Jan Koch, Sanderijn van Beek van NGO Both Ends en kunstenaars Hannes Deere en Silke Huysman na het zien van hun voorstelling Mining Stories.

Het thema Social Imaginary kwam onder andere naar voren in het gesprek met Wouter Hillaert samen georganiseerd met DAS Creative Producing (i.o.).

Ruimte voor institutionele kritiek en alternatieven was er bij Humans of the Institution, een bijzonder internationale conferentie georganiseerd door Frontier Imaginaries samen met de Universiteit van Bergen en met steun van Dutch Art Institute en de Appel, wat we hosten tijdens Amsterdam Art.

Words for the future

Dramaturge Nienke Scholts had in 'het 100 Dagen Huis' het 'ministerie van woorden' onder haar hoede en zette naast haar rol bij alle discours activiteiten het project 'words for the future' op. Een project waarin we op zoek gingen naar woorden voor de toekomst. Als onze collectieve verbeelding in crisis is – zoals vaak wordt gesteld – moeten we dan niet een nieuwe taal ontwikkelen om deze verbeelding op gang te brengen? Ze vroeg wetenschappers en academici om een woord voor de toekomst voor te stellen en vroeg kunstenaars daarop te reageren met hun werk. We ontwikkelden een prachtige reeks publicaties waarin 'woorden' worden voorgesteld met bijdrages van onder meer Rachel Armstrong, Silvia Bottioli, Andrea Božić & Julia Willms | TILT, Gurur Ertem, Daniel L. Everett, Moses Kilolo | Jalada, Ashish Kothari, Sarah Moeremans, Ogutu Muraya, Rodrigo Sobarzo, Simone van Saarloos, Isabelle Stengers. De boekjes waren te koop in onze boekwinkel tijdens de honderd dagen en zijn nu onder meer te krijgen bij de Walter König Bookshop in het Stedelijk Museum en met Books on the Move onder andere bij Centre National de Danse in Patin/Parijs.

4. At Work

Publiek met uiteenlopende achtergronden actief betrekken op verschillende manieren deelgenoot maken van het huis

Bij de modus 'At Work' zijn het activiteiten waar in kleinere samenstelling echt 'gewerkt' wordt en men zo onderdeel wordt van de praktijk van het huis.

Training

Gedurende de 100 dagen was er een keer per week yoga en een keer per week Chi-Kung. We vinden het belangrijk om het werken met het lichaam integraal onderdeel van het programma te laten zijn en dit voor iedereen toegankelijk te maken; dus van professioneel tot compleet 'leek', iedereen is welkom bij deze trainingen.

Reading & Research groups

Tijdens de 100 Dagen waren er leesgroepen, die aan een van de thema's gekoppeld waren. Deze leesgroepen organiseerden we vorig seizoen al vaker en hebben zich ook dit keer als zeer succesvol bewezen. Het trekt een groep mensen aan die zich specifiek in één thema willen verdiepen. Het brengt vaak onbekenden naar het Veem, die met het wekelijkse samenkomen voor de leesgroep, snel een thuis bij ons vinden.

Presentatie Code Fair Practice 1.0

In samenwerking met Kunsten '92 en Nieuwe Grond / Het Nederlands Theaterfestival organiseerden we tijdens het '100 Dagen Huis' de presentatie van de eerste versie van de Code Fair Practice gevolgd door collectieve werksessies. Nadat Felix Rottenberg de noodzaak voor een dergelijke code uiteen had gezet en demissionair minister Bussemaker de code in ontvangst had genomen, ging men aan tafels aan het werk om scherp te krijgen wat de code zou kunnen betekenen in ieders praktijk. De code vertrekt vanuit het geloof van collectieve verantwoordelijkheid en dat iedereen – van fonds tot theatermaker, van beeldend kunstenaar tot ministerie van OCW, van culturele instelling tot politicus – er gezamenlijk voor kan én moet zorgen dat we verandering brengen in hoe we nu werken. Aan tafels die de diversiteit van spelers in het kunstenveld vertegenwoordigden dacht men hier verder over na.

In samenwerking met DutchCulture was in aanloop naar deze avond al een tweedaagse samenkomst met een aantal initiatieven uit Italië, Duitsland en België georganiseerd om met Nederlandse initiatieven van gedachten te wisselen over best practices. Het was een belangrijke mijlpaal op weg naar het realiseren en implementeren van de Code, die twee jaar daarvoor in het Veem in een brainstormsessie tijdens Nieuwe Grond / Het Nederlands Theaterfestival voor het eerst ter sprake was gekomen en waarvoor we sindsdien pleitten.

Bestuursverslag

Kwantitatieve gegevens

In 2017 heeft het Veem een enorme sprong gemaakt in aantal activiteiten en het bereikte aantal bezoekers. We gaan hieronder in op de kwantitatieve gegevens van de verschillende activiteiten en gebruiken daarbij de tabellen van het Amsterdams Fonds voor de Kunst als leidraad.

Producties

We hebben dit jaar 3 eigen producties ontwikkeld Ogutu Muraya met 'Because I Always Feel Like Running', 'Superdance' van Oneka von Schrader en 'BLUE' van Aleksandra Lemm. In coproductie met Frascati Theater hebben we 'Dark Numbers (lecture)' van Tea Tupajic ontwikkeld. Met internationale partners produceerden we 'Blab' van Sonja Jokiniemi en met Bâtard Festival en een aantal Vlaamse partners produceerden we 'SHE' van Oneka von Schrader.

De werken die het Veem ontwikkeld hebben meestal niet een speeltijd van 2 maanden waarin volop getourd wordt, maar speelbeurten spreiden zich vaak over een langere periode uit. Dit komt door de werking van het internationale circuit en dat de voorstelling vaak nadat hij ergens is gezien wordt geboekt. In 2017 hebben op deze wijze 6 verschillende werken die we in de afgelopen jaren hebben geproduceerd getourd, die we hier als 'reprises' noteren. Het gaat om de voorstellingen: 'APNEA' van Rodrigo Sobarzo, 'Prince of Networks' van Rodrigo Sobarzo, 'Bombyx Mori' van Ola Maciejewska, 'Nadita' van Alma Söderberg, 'The Extraordinary Way She Moves' van Lisa Vereertbrugghen en 'Panda Express' van Oneka von Schrader.

PRODUCERENDE ACTIVITEITEN	aantal activiteiten 2017	aantal activiteiten gerealiseerd
Eigen producties	3	3
Coproducties	1	1
Internationale (co)producties	1	2
Totaal nieuwe producties	5	6
Binnenlandse reprises	0	0
Internationale reprises	1	6
Totaal reprises	1	6

Talentontwikkeling

In het kader van talentontwikkeling boden we dit jaar 6 kunstenaars/collectieven de ruimte om hun werk te ontwikkelen door middel van residenties. Makers werken dan bij ons in huis en we voeren gesprekken en feedbacksessies over het werk. Zo'n "kort traject" kan eventueel doorgaan in een langer traject.

Met 6 andere kunstenaars werken we op dit moment aan zo'n langer traject. We kijken in deze context per kunstenaar hoe we haar of hem het beste kunnen ondersteunen. We (co-) produceren altijd het werk van de desbetreffende maker, welke rol wij verder op ons nemen in het maakproces en hoe we de kunstenaar verder ondersteunen is afhankelijk van het specifieke traject van de kunstenaar.

TALENTONTWIKKELING	Aantal deelnemers aanvraag	Aantal gerealiseerde deelnemers 2017
Kortdurende talentontwikkeling (> 6 maanden)	5	6
Langdurende talentontwikkeling (< 6 maanden)	5	6
	10	12

Producerende activiteiten

Als Veem zijn we zowel een presenterend als een producerend huis. De producties die we in het kader van talentontwikkeling maken spelen bij ons in eigen huis als eveneens in andere theaters in binnen- en buitenland. Daarnaast produceren we specifiek buurtgerichte activiteiten.

Het aantal gerealiseerde uitvoeringen en bereikte bezoekers met de producerende activiteiten overstijgt het begrote aantal ruimschoots. Er zijn 8.000 meer bezoekers bereikt en er vonden 77 meer uitvoeringen plaats. We zien dat het aantal uitvoeringen van de eigen producties in Amsterdam lager is dan begroot, maar samen met de buurtgerichte activiteiten overtreft het alsnog de begrote aantallen in Amsterdam. De buurtgerichte activiteiten hebben met het opzetten van ons 'interactie' programma en dankzij de financiering van het Fonds Cultuurparticipatie en Stadsdeel West een enorme boost gekregen, wat je terugziet in de cijfers. Het presenteren van dans- en performance werk in Nederlandse theaters is niet gemakkelijk en heeft in 2016 en 2017 geen prioriteit gehad, wat we direct terugzien in de cijfers. We hebben in 2017 voor in 2018 echter al wel een aantal voorstellingen in Nederland verkocht, dus we verwachten hier dan verandering in. In het buitenlandse circuit worden de werken in tegenstelling tot het Nederlandse circuit volop opgepikt en is er juist zeer veel getourd, met name met de reprise voorstellingen.

PRODUCERENDE ACTIVITEITEN	aantal uitvoe- ringen aanvraag	aantal bezoeken aanvraag	aantal uitvoeringen 2017	aantal bezoeken 2017
Uitvoeringen in Amsterdam	20	1.310	12	744
Uitvoeringen in de rest van Nederland	8	480	1	67
Uitvoeringen in het buitenland	8	1.040	67	9.841
Buurtgerichte activiteiten	0	0	33	614
Totaal uitvoeringen	36	2.830	113	11.266
Totaal Amsterdam	20	1.310	45	1.358

Presenterende activiteiten

Ook hier zijn de begrote aantallen ruim gehaald. Door het concept van het '100 Dagen Huis' en de gevoelde urgentie om specifieke dans- en performance werken in Amsterdam te tonen hebben we meer geprogrammeerd dan voorheen. Onder 'eigen programmering' vallen niet alleen voorstellingen, maar ook kleinere programma's zoals yoga, chi-kung en de Reading&Research Groups en zijn er een aantal één-op-één performances in opgenomen. Hierdoor is het aantal activiteiten met 85 onevenredig hoog. De voorstellingen verkochten, in tegenstelling tot voorgaande jaren, dit jaar tijdens de 100 dagen juist zeer vaak uit. Zoals eveneens is terug te zien bij de internationale programmering. De digitale activiteiten waren nieuw voor ons en hebben we – zoals ook aangegeven in het kennismakingsgesprek met het AFK – laten vallen. We zijn er echter toch mee gaan experimenteren en het 'simpel' livestreamen van lezingen zoals met Bruno Latour en Jacques Rancière blijkt zeer succesvol te zijn. Met 6 events hebben we hier dan ook alsnog de begrote aantallen gehaald en daar gaan we in 2018 op doorbouwen.

PRESENTERENDE ACTIVITEITEN	aantal activi- teiten aanvraag	aantal bezoeken aanvraag	aantal activiteiten 2017	aantal bezoeken 2017
Eigen programmering	20	1.000	85	1.837
Ingehuurde programmering	0	0	0	0
Internationale (co) programmering	20	1.800	24	1.778
Commerciële verhuur	5	500	16	733
Buurtgerichte activiteiten	25	250	12	984
Totaal programmering	70	3.550	137	5.332
Totaal Amsterdam	70	3.550	137	5.332
Digitale activiteiten	8	5.000	6	5.052

In totaal

In totaal bereikten we in 2017 16.598 bezoekers en vonden er 250 activiteiten plaats. Dat is niet alleen meer dan begroot en dan in 2016 gerealiseerd, maar zelfs ook meer dan voor de grote bezuinigingen in 2013 het geval was.

ACTIVITEITEN	Aanvraag 2017	Gerealiseerd 2017	Gerealiseerd 2016
in Amsterdam	90	182	118
in de rest van Nederland	8	1	19
in het buitenland	8	67	23
TOTAAL	106	250	160

digitaal	18	6	0
----------	----	---	---

Bezoeken

in Amsterdam	4.870	6.690	4.097
in de rest van Nederland	480	67	892
in het buitenland	1.040	9.841	2.121
TOTAAL	6.390	16.598	7.110

digitaal		5.052	0
----------	--	-------	---

We hebben in 2017 een nieuw publiek aan kunnen spreken en onze achterban kunnen verbreden. Het is de investering in een grote reorganisatie en transformatie waarvan we zien dat zij de vruchten afwerpt. Met het '100 Dagen Huis' werden we inhoudelijk sterker en dus beter herkenbaar, we condenseerden ons programma en daardoor waren de activiteiten meer verbonden en minder versnipperd, de urgentie om nu te komen was voelbaar en heeft qua bezoekersaantallen zeker in ons voordeel gewerkt.

Marketing

We hebben qua marketing er bewust voor gekozen om ons te focussen op sociale media en hebben met bureau 'De Beste Social Media' geïnvesteerd in het uitwerken en opzetten van een online marketingstrategie. De Facebookpagina van het Veem groeide in 2017 van 3.914 likes naar 5.094, we begonnen een instagram account en zetten in op onze nieuwsbrief waarin we niet alleen onze activiteiten, maar ook voor ons publiek inspirerende artikelen en content deelden.

Aangezien we een relatief kleine organisatie zijn moeten we ons budget precies inzetten; de precisie die je online kan bewerkstelligen is veel groter dan met bijvoorbeeld posters in de stad. Door het scherper formuleren van doelgroepen weten we nog beter tot wie we ons moeten richten en dat heeft – ook de feedback uit het AFK-advies ter harte nemend – zeker geholpen een slagvaardige strategie uit te werken. We willen in 2018 investeren in publieksonderzoek en de marketingprocessen nog helderder vormgeven. Zo hopen we het publiek wat we nu hebben opgebouwd vast te houden en uit te breiden.

Pers

We hebben relatief veel aandacht gekregen van de pers en er verschenen onder meer interviews met Anne Breure over het '100 Dagen Huis' in het Parool, Metropolis M en de Theatermaker, maar ook interviews in nieuwsbrieven van bijvoorbeeld Cultuur & Ondernemen en op Amsterdam FM zorgen voor een breed bereik. Daarnaast werd het Veem bijvoorbeeld aangehaald in artikelen over institutionele kritiek in bladen als Etcetera en Rekto:Verso en schreef Konstantina Georgelou een essay over het huis in een uit te komen boek 'Theatre & Politics' van Routledge. De Theaterkrant was de voornaamste recensent tijdens de honderd dagen.

Huisgenoten

We hadden dit jaar 77 huisgenoten. Een huisgenoot betaalt 100 euro en heeft daarmee 100 dagen vrij entree. Mocht 100 euro om wat voor een reden dan ook te veel zijn, dan kan ook gekozen worden om voor 50 euro huisgenoot te worden. Wat je ervoor krijgt is in beide gevallen precies hetzelfde, alleen de interne organisatie ziet het verschil. We vinden het belangrijk om het huisgenootschap voor iedereen toegankelijk te maken. De redenen om huisgenoot te worden zijn uiteenlopend van 'sponsoring' tot veelvuldig het Veem willen bezoeken. 77 was reeds meer dan groot, maar de ambitie is om hier in 2018 nog verder in te groeien.

Vrijkaartenbeleid

We hanteren bij presenterende activiteiten als het voorstellingen betreft een algemeen vrijkaartenbeleid van 4 gezelschapskaarten. Bij discursieve activiteiten is dit 1 vrijkaart per spreker. Pers ontvangt op aanvraag per persoon 1 vrijkaart, voorwaarde is wel dat er daadwerkelijk over de activiteit wordt geschreven. We proberen het aantal vrijkaarten tot een minimum te beperken. Door de aanbieding van het huisgenootschap, waar men voor een relatief laag bedrag zeer veel kan zien, proberen we het huis voor iedereen op een gelijke manier zo toegankelijk mogelijk te maken.

Cyberveiligheid en wet- en regelgeving omtrent privacy

Veem House is overgestapt naar e-mailservers van Google. Dit past beter bij de huidige flexibele organisatie. Google maakt gebruik van Transport Layer Security (TLS) dat voorkomt dat anderen inkomende en uitgaande berichten tijdens de overdracht kunnen onderscheppen of lezen. Hierdoor blijft gevoelige informatie die over de mail wordt verstrekt beveiligd. Onze nieuwsbrief wordt verstuurd via MailChimp. MailChimp heeft een TRUSTe certified privacy status naar de standaard van de EU. Geabonneerde gebruikers kunnen zich ten alle tijden uitschrijven van de mailinglijst. MailChimp hanteert een uitgebreide privacy policy voor hun gebruikers. Kaartverkoop en CRM verloopt via Stager. Stager hanteert een privacy policy met ons als gebruiker die is aangepast op Nederlandse wet- en regelgeving omtrent privacy.

Stakeholders

Impact van gerealiseerde activiteiten

Veem Huis voor Performance is in het Amsterdamse kunstenveld en in het bijzonder in het dansveld een toonaangevende plek. We hebben ons de afgelopen jaren met aanstormende en grensverleggende nieuwe dans- en performancekunstenaars in de stad, het land en in het internationale veld sterk gepositioneerd als een huis om in de gaten te houden als het gaat om hedendaagse dans en performance. Met 'het 100 Dagen Huis' is dat dit jaar versterkt en verbreed. De inhoudelijke lijn is door het condenseren en de focus herkenbaarder geworden en naast nieuwe opkomende dans- en performancemakers zijn nu ook internationaal toonaangevende kunstenaars, die anders niet tot nauwelijks in Nederland hun werk presenteren, te zien. Voor honderd dagen waren we dit jaar daadwerkelijk h t huis voor performance in Amsterdam. Een huis dat er de rest van het jaar niet is; in Amsterdam of Nederland.

Middels de variëteit aan activiteiten van 'het 100 Dagen Huis' spreken we met performance een steeds breder publiek aan; de een wordt aangesproken door de voorstelling, de ander door een thematiek en weer een ander omdat het in zijn buurt staat of door de yoga en chi-kung trainingen die worden gegeven. Of je belandt toevallig op een Veem House Diner of bij een Reading&Research group. Het kan allemaal. Het Veem is meer dan ooit een 'huis' geworden, waar een divers publiek via verschillende ingangen een weg tot performance vindt. Zoals een internationale bezoeker zei; *'it's in between the two performances that I understood what Veem is; while soup made by an artist is served, people talk and mingle; discuss the performance, look into the books; someone in the corner is presenting a discursive project; the soup is the best theatre food I had since long and that there is also the soup from yesterday makes me realise this is a house, day after day; where performance is created and shared, for, by and with people'*.

Met het verhaal over 'het 100 Dagen Huis' en de visie waar deze op is gebaseerd reikt het huis bovendien veel verder dan haar fysieke aanwezigheid. Het daagt anderen uit om na te denken over hoe we ons als kunstinstellingen organiseren en is door hoe het zich manifesteert een pleidooi voor een Code Fair Practice. Anne Breure sprak als directeur veelvuldig over 'het 100 Dagen Huis' en bereikte met tenminste zo'n 32 publieke spreekbeurten, nationaal en internationaal, naar schatting zo'n 3.000 mensen. Onder meer de State of the Youth tijdens de opening van het Vlaams Theater Festival bereikte ook in de online versie als tekst een groot publiek.

Stakeholders

Een belangrijke stakeholder en eveneens deel van het publiek is de artistieke gemeenschap die zich met dans, performance en beeldende kunst bezighouden als student, docent of maker. Het dansveld in Amsterdam kent zijn historische worstelingen, 'het 100 Dagen Huis' werd door deze gemeenschap omarmd en erkent als belangrijke plek. Maar ook mensen die zich in andere disciplines met 'vernieuwing' bezighouden – of dat nu in de muziek, de film, de filosofie of nieuwe technologie is – weten ons te vinden. We noemen die de doelgroep 'de vernieuwers'. Een andere belangrijke groep zijn wat wij noemen 'de wereldverbetereers' mensen die zich net als onze kunstenaars en onszelf bezighouden in hun vrije tijd of in hun werk met thema's als feminisme, dekolonisatie en duurzaamheid. Een groep die voor ons ook steeds belangrijker en aanwezig is geworden, is de buurt. Door het interactieprogramma hebben we tijdens de 100 Dagen langzaam maar zeker een stevige band met de buurt opgebouwd. We merken dat het tijd kost en dat je erin moet investeren, maar dat het daarna ook heel waardevol is. We werken met het idee van 'glocaliteit' en vinden het ontzettend belangrijk dat we naast onze internationale netwerk ook een band met onze directe, lokale omgeving hebben.

We zien dit ook terug in onze stakeholders, waar we dus zowel buurtorganisaties (zoals bijvoorbeeld buurthuiskamer Parlarie en de ondernemersvereniging Spaarndammerstraat i.o.) als ons Europese Netwerk Life Long Burning (bestaande uit 11 toonaangevende danshuizen en gezelschappen uit Europa) toerekenen.

Andere stakeholders qua collega's in het veld en ketenpartners zijn;

Frascati, met wie we dit jaar twee producties realiseerden en met wie we de komende jaren gezamenlijk performancetalent zullen ondersteunen en produceren. NBprojects, doordat Nicole Beutler als Outside Eye bij repetitieprocessen van jonge makers komt kijken en wij een maker die bij NBprojects de Nieuwe Makers Subsidie heeft, faciliteren en coachen in het productieproces. ICK, die talent waarmee wij werken met bijvoorbeeld studioruimte of programmatie ondersteund. Podium Mozaïek waarmee we een uitwisseling tussen onze huizen organiseren waarin we een kruisbestuiving tussen onze kunstenaars, activiteiten en publiek tot stand hopen te brengen.

Ook de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten is een belangrijke stakeholder; enerzijds omdat we veelvuldig met hun alumni werken, anderzijds omdat hun opleidingen vaak van de theaterzaal gebruik maken voor afstudeervoorstellingen en onze directeur er regelmatig als Outside Eye of jurylid betrokken wordt. Bovenal hadden we dit jaar een inspirerende samenwerking met Das Creative Producing (i.o.) in het organiseren van twee inhoudelijke activiteiten in het Veem.

In de beeldende kunst werkten we dit jaar wederom samen met If I Can't Dance I Don't Want To Be Part Of Your Revolution en presenteerden een internationale performance tijdens Amsterdam Art.

Andere stakeholders zijn natuurlijk de fondsen die naast het Amsterdam Fonds voor de Kunsten onze activiteiten dit jaar mede mogelijk hebben gemaakt en welke we zeer erkentelijk zijn; ons publiek zonder wie we er niet zouden zijn; degene die ons huis bouwen van cateraar, producer, freelance technici, dramaturgen en scenografen; en de kunstenaars en alle artistieke geesten zonder wie we er überhaupt geen reden voor een huis voor performance zou zijn.

Organisatie

Bestuur en directie

Het bestuur van Stichting Het Veem Theater bestaat uit vijf bestuursleden. In 2017 trad Hendrik Folkerts wegens verhuizing naar Chicago af. Hij wordt in 2018 vervangen door Ama van Dantzig. Gezien de kleine omvang van de organisatie kiest Stichting het Veem Theater voor een bestuur-model boven een raad-van-toezicht-model. Dit model wordt elke vier jaar geëvalueerd en is in 2016 bij het schrijven van het ondernemingsplan 2017-2020 voor het laatst gebeurd.

Het bestuur van de stichting houdt toezicht. Het beleid wordt bepaald door de directie in samenspraak met bestuur. De directie voert het beleid uit. Tot mei 2017 bestond de directie uit een artistiek directeur (Anne Breure) en een zakelijk leider (Michel Bezem). Met de transformatie naar het '100 Dagen Huis' en de verandering van een structurele organisatie naar een projectorganisatie, is gekozen om met ingang van mei 2017 de directie alleen uit een algemeen- en artistiek directeur (Anne Breure) te laten bestaan.

De stichting onderschrijft de principes van de Governance Code Cultuur. Er waren in 2017 vijf bestuursvergaderingen, hierin werden onder meer de jaarrekening en het jaarverslag van 2016 en de voorlopige begroting voor 2018 goedgekeurd. Naast de bestuursleden was bij vier vergaderingen de directie aanwezig. Eén vergadering werd door de directie niet bijgewoond, zoals de Governance Code Cultuur voorschrijft. Bestuursleden verrichten hun werkzaamheden onbezoldigd. Bestuursleden worden benoemd door het bestuur voor een periode van ten hoogste vier jaar, na afloop waarvan zij nog eenmaal onmiddellijk herkiesbaar zijn voor nog een periode van vier jaar. Er is een rooster van aftreden dat eveneens waarborgt dat niet alle bestuursleden tegelijkertijd aftreden.

Bestuur

Naam	Functie	Termijn	Uiterste aftreeddatum
Marijke Hoogenboom	Voorzitter	Eerste termijn	1-10-2023
Bram de Jaeger	Penningmeester	Eerste termijn	1-5-2024
Ann Demeester	Bestuurslid	Eerste termijn	1-12-2022
Hendrik Folkerts	Bestuurslid	Afgetreden wegens verhuizing naar Chicago	Afgetreden 17-10-2017
Daniel Blanga-Gubbay	Bestuurslid	Eerste termijn	1-4-2024
Ama van Dantzig	Bestuurslid	Eerste termijn	1-4-2026

Directie

Naam	Functie	Sinds	Aanstelling
Anne Breure	Algemeen en artistiek directeur	1-11-2014	0,8FTE

Nevenfuncties: co-curator 8:tensions bij Impulstanz 2017 (Wenen), algemeen bestuurslid Kunsten '92, voorzitter Stichting DANSCO, bestuurslid Stichting Third Space (Lotte van den Berg), lid Commissie Arbeidsmarktagenda en werkgroep Fair Practice Code, lid Raad van Toezicht basisschool Klein Amsterdam, Adviesraad Sociaal Fonds Podiumkunsten

Gastlessen en selectiecommissies bij DAS Creative Producing, DAS Theatre, DAS Choreography, Theaterdocent AHK, MA Theatre Practices ArtEZ, MA Theatre Education ArtEZ

Team

3 oktober 2016 dienden we de gewijzigde plannen voor 2017-2020 op basis van de toegekende subsidie in bij het AFK. Eind december 2016 kregen we de goedkeuring en in januari 2017 begonnen we met de reorganisatie en transformatie naar het '100 Dagen Huis'. Met de teamleden die in 2016 voor het Veem werkten zijn vanaf het moment van de subsidie-uitslagen gesprekken gevoerd over de mogelijke vormen van een doorstart in 2017.

Daarbij was vanaf het begin duidelijk dat er veel zou veranderen in het nieuwe kunstenplan en dat dezelfde manier van werken niet zou worden doorgezet. We hadden immers met zijn allen geconstateerd dat dat geen optie was.

In januari 2017 deden we de deuren dicht en vormden we om naar een projectorganisatie. Een algemeen- en artistiek directeur, een producer en een office-manager die het gehele jaar door (in parttime bezetting) het bedrijf draaiende houden en zorgen voor de voorbereiding, afwikkeling en dagelijkse gang van zaken vormen samen met een groep freelancers die op projectbasis werken het team. Een deel van de freelancers was reeds werkzaam voor het Veem, maar heeft een andere opdracht gekregen, die meer gecondenseerd is en daardoor betere arbeidsvoorwaarden kent. De freelancers bouwen en dragen het Veem. Zij werken op basis van een voorbereidingsopdracht en een uitvoeringsopdracht. Van mei tot september vindt de voorbereiding plaats en van september tot en met december de uitvoering. Elk teamlid heeft een 'ministerie' (of domein) waar hij/zij verantwoordelijkheid voordraagt en wat hij/zij in nauwe samenwerking met de directeur en producer vormgeeft.

Het team van 2017 bestond uit; Martha van Meegen (producer /ministerie van financiën), Gwenda de Marie (office management/ministerie hospitality), Pablo Fontdevilla (techniek / ministerie domestic affairs), Nienke Scholts (ministerie woorden), Suze van Miltenburg (ministerie interactie), Anne van de Wetering (ministerie publiek), Andrea Rogolino ((stagiair) staatsecretaris publiek en Reading&Research groups) en Anne Breure (directeur / ministerie van performance).

Jasiek Mischke (ministerie Boeken) en Mareile Zueber (ministerie duurzaamheid), hebben geadviseerd, maar waren niet werkzaam voor het Veem.

Tijdens het hoogtepunt van de 100 Dagen was dit een totaal van 4fte.

WNT

De toepassing van Wetsvoorstel normering bezoldiging topfunctionarissen publieke en semi-publieke sector (WNT) is niet van toepassing aangezien we als stichting minder dan 500.000 euro subsidie ontvangen.

Code Fair Practice

Stichting het Veem Theater hanteert de Code Fair Practice 1.0 en geeft daar de volgende invulling aan;

Solidariteit

Iedereen met wie het Veem werkt krijgt CAO conform betaald en freelancers krijgen de ZZP'ers toeslag. Dit jaar hebben we voor de freelancers (van kunstenaar tot teamlid) de voorwaarden enorm kunnen verbeteren, we zijn gecommitteerd om hieraan te blijven werken de komende jaren. Het Veem had in 2017 één stagiair; een master student. We vinden het van groot belang dat een stageplek ook daadwerkelijk een leerplek is en deze persoon dus ook in opleiding is. De regelmatige aanbiedingen van afgestudeerden die we krijgen om bij ons voor niets te werken, slaan we af. We zetten ons met anderen in om gezamenlijk een sterk veld te vormen. We nemen veelvuldig deel aan denksessies en debatten over waar het met het veld naar toe moet en kan en faciliteren, organiseren of initiëren dit zelf waar nodig.

Transparantie

Het Veem probeert zo transparant mogelijk over de bedrijfsvoering te zijn en hierin met partners en kunstenaars zoveel mogelijk te delen, zodat beslissingen die gemaakt worden zo inzichtelijk mogelijk zijn. We dragen de Fair Practice Code overtuigd uit en delen ook onze vragen hierover en waar we tegen aanlopen. De Governance Code Cultuur wordt gehanteerd door het Veem. We vinden het belangrijk om onze kennis te delen; vooral in een-op-een gesprekken met kunstenaars, die lang niet altijd werkzaam zijn bij het Veem, delen we inzichten.

Duurzaamheid

Door de precare financiële situatie van de stichting zijn dienstverbanden de afgelopen jaren steeds meer afgenomen en het aantal freelancers toegenomen. Met de transformatie van het '100 Dagen Huis' zijn de voorwaarden waarop mensen freelance bij ons werken verbeterd. We vinden het zeer belangrijk dat we als projectorganisatie blijven kijken hoe duurzaamheid in een projectorganisatie vormgegeven kan worden. We voeren samen gesprekken over wat het betekent in deze tijd te freelancen en welke uitdagingen dat met zich mee brengt. Het Veem committeert zich eraan om met teamleden een langere lijn uit te zetten en kijkt hoe groei en ontwikkeling te stimuleren en faciliteren. Zo voert de directie alternatieve functioneringsgesprekken, die in tegenstelling tot projectevaluaties, puur over het functioneren van de opdrachtnemer zelf gaan en reflecteren op wensen en kansen voor de ontwikkeling (eventueel bij het Veem, maar ook bij andere opdrachtgevers). Het '100 Dagen Huis' geeft – in tegenstelling tot een instituut dat als maar door gaat – ruimte voor grondige reflectie en dat benutten we ten volste.

Diversiteit

Diversiteit is een uitgesproken aandachtspunt geworden voor het Veem in hoe we onze organisatie vormgeven. In lijn met ons programma zien we het als een commitment aan het proces van dekolonisatie. We onderschrijven de Code Culturele Diversiteit en qua programma, publiek, personeel en partners hebben we dit jaar wezenlijke vooruitgang geboekt. We zien dat wanneer we op het podium niet-Eurocentristische verhalen (zoals Ho Rui An of Ogutu Muraya) ten gehore brengen, dit direct invloed heeft op het publiek en, meer indirect, op onze organisatie. In 2018 werken we bijvoorbeeld samen met Podium Mozaïek en daar zien we hoe ook partners op dit gebied kunnen inspireren.

Vertrouwen

We werken vanuit de keuze voor kwaliteit en gaan zo zorgvuldig mogelijk om met vermelding en eigenaarschap.

Organisatie

2017 was een jaar van transformatie en reorganisatie. We zien het als organisatie als opdracht om de innovatiteit van onze kunstenaars door te trekken in onze werking. We willen de thema's die we in de theaterzaal presenteren, die we in onze reading & research groups bespreken, waar onze kunstenaars zich hard voor maken, door trekken in onze eigen werking. Van duurzaamheid tot dekolonisatie, het zijn thema's die niet alleen aan de voorkant (op de Bühne), maar ook aan de achterkant (op kantoor) worden onderzocht. We proberen uit wat dat betekent in onze praktijk en zetten daar met vallen en opstaan stappen in.

Financiën

In de kunstenplanperiode 2017-2020 ontvangt de Stichting jaarlijks 180.000 euro (geïndexeerd) subsidie van het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Dit is een belangrijke basis van het huis en garandeert continuïteit. Tegelijkertijd zijn, ook nu we slechts 100 dagen open zijn, andere inkomsten essentieel. Zonder fondsenwerving was het '100 Dagen Huis' in 2017 niet mogelijk geweest. Doordat we pas in januari 2017 met de transformatie en daarna met de aanvragen aan de slag konden, was het financieel gezien lang een spannend jaar – zouden we de begroting (op tijd) rond krijgen?

De begroting die in de jaarrekening wordt gebruikt is de herziene begroting zoals in oktober 2016 bij het AFK is ingediend, opgesteld door de voorgaand zakelijk leider. In 2016 was veel over het 100 Dagen Huis nog onbekend, tijdens de reorganisatie is deze begroting nogmaals fundamenteel herzien. De realisatie kan in vergelijking met de begroting dan ook vertekenend zijn, wanneer wordt gekeken naar de realisatie van 2016 wordt duidelijk welke stappen Veem heeft gezet.

Fondsenwerving

BankGiroLoterij fonds heeft een zeer belangrijke rol gespeeld bij de uiteindelijke totstandkoming van het '100 dagen huis'; zij waren het die na een korte behandeltermijn met ons mee sprongen en ja zeiden tegen ons plan met 80.000 euro. Daarnaast konden we onder meer rekenen op steun van het Fonds Cultuurparticipatie, Stadsdeel West en de subsidie internationalisering Fondspodiumkunsten. Ook de coproductiebijdragen van Bâtard Festival en Frascati waren zeer belangrijk. Evenals de steun van het Mondriaan Fonds voor het programma van Humans of the Institution, bijdragen van het AFK aan kunstenaarsinitiatieven en velen kleinere reisfinancieringen van bijvoorbeeld Pro Helvetica, de Finse overheid en de Noorse overheid.

Het wegvallen van de structurele subsidie van het Fonds Podiumkunsten is door de fondsenwerving goed opgevangen. Bij het Fonds Podiumkunsten hebben we dit jaar aanvragen gedaan voor een project voor 2018 en de internationalisering subsidie. Beiden werden gehonoreerd en daarmee hebben we meer middelen van het FPK ontvangen dan eerder structureel jaarlijks.

Overhead

In de transformatie naar het '100 Dagen Huis' werd de ambitie gesteld om de overhead zo minimaal mogelijk te maken. We wilden zo reorganiseren dat de vaste lasten die in de dertig jaar van het bestaan van het Veem zijn gegroeid, terug gebracht zouden worden naar wat onze organisatie op dit moment echt nodig heeft. Dat betekent moderniseren, terug snoeien in ICT infrastructuur, abonnementen, lease contracten etc.

Exploitatieresultaat

Het is dankzij de fondsen dat we een fantastisch programma neer konden zetten en de middelen hadden om in de activiteiten te investeren. Het is dankzij de kostenbesparing op de vaste kosten, dat we uiteindelijk een exploitatieresultaat van 52.677 euro hebben over 2017. Na jaren van tekorten die door frictiegelden en reserves opgevangen werden, kunnen we dit jaar gelden toekennen aan de algemene reserves. We zijn er trots op dat we reeds dit jaar dusdanig in de kosten hebben kunnen snijden en dat het '100 Dagen Huis' op deze manier het huis 'lucht' geeft.

Te zien is dat ten opzichte van 2016 en de AFK-begroting de beheerslasten in 2017 veel lager zijn uitgevallen. Ruim 60.000 euro minder dan begroot. Bij de activiteitenlasten is te

zien dat de personeelskosten om laag zijn gegaan ten opzichte van 2016 en de materiele kosten (onder meer kunstenaarsfee's en uitkoopsommen) juist flink omhoog. Hierin is dus duidelijk terug te zien dat aan de personele en beheerskant is bespaard en in activiteiten is geïnvesteerd.

Algemene reserves

Het positieve exploitatieresultaat dichten we toe aan de algemene reserves. De algemene reserve was bij aanvang 2017 door de tekorten de afgelopen jaren zeer minimaal; 14.603 euro. We zijn een producerende instelling en dat betekent dat we extra risico lopen, daarom zijn stevige eigen reserves van belang. Bovenal is het zo dat we op dit moment nog zeer van fondsenwerving afhankelijk zijn en dat de uitslagen daarvan zeer kort voor de start van het '100 Dagen Huis' binnenkomen. Om hier niet op te hoeven wachten en de voorbereiding tijdig te kunnen starten is het kunnen nemen van risico cruciaal. Doordat de algemene reserve op dit moment op 66.409 euro uitkomt kunnen we eventuele tegenslagen opvangen en kunnen we een gedegen voorbereidingstraject vormgeven. Voor 2018 is het eveneens fantastisch om te weten dat de besparingen die we met de reorganisatie in 2017 hebben doorgevoerd ook extra ruimte voor activiteiten op de begroting creëren.

Percentage eigen inkomsten

Het eigen inkomsten percentage komt dit jaar uit op 47,8 %. Dat is wezenlijk hoger dan de jaren hiervoor. Die jaren was er weliswaar eveneens een hoog percentage eigen inkomsten (2016 32,5 %), maar dit kwam door de frictiegelden/bestemmingsreserve uit 2013. Dit jaar komt het door de fondsenwerving en coproductanten. We zijn deze fondsen en onze partners zeer erkentelijk voor de samenwerking en de steun. Zowel het exploitatieoverschot als het percentage eigen inkomsten laten het effect van de dit jaar doorgevoerde reorganisatie zien.

Liquiditeit en solvabiliteit

Er is een percentage van 71,9 % vreemd vermogen ten opzichte van het totale vermogen. Qua solvabiliteit kan men er dus vanuit gaan dat de organisatie haar vreemd vermogen op de lange termijn terug kan betalen. De liquiditeit ziet er eveneens goed uit, namelijk een ratio van 1,3. De prognose is dan ook dat de organisatie op korte termijn aan haar betalingsverplichtingen kan voldoen.

Gebouw en meerjarigonderhoudsplan (MOP)

Het Veem Theater zit op de derde verdieping van een verzamelgebouw van kunstenaars en creatieven genaamd het Veem Gebouw. Voor het onderhoud van het gebouw wordt zorg gedragen door de vereniging die eigenaar is van het gebouw en van welke het Veem Theater lid is. Voor het onderhoud van de kantoorruimte en de theatterruimte is het Veem Theater zelf verantwoordelijk.

Een duurzame blik op de organisatie heeft de afgelopen jaren enorm onder druk gestaan door de overlevingsmodus om de organisatie overeind te houden en dat is ook terug te zien aan onze ruimte. We hebben de 'black-out' van 265 dagen voor de opening van het '100 Dagen Huis' gebruikt om de zaal onder handen te nemen. Vrijwillig als team hebben we de theatterruimte gewit. Daarnaast is de vloer gedaan. We hebben geïnvesteerd in de technische infrastructuur. De grootste ingreep die we hebben gedaan is het verbouwen van de techniekhokken naar een foyer. Het gebrek aan een eigen foyer was een enorm gemis en het telkens opnieuw creëren van een plek om het publiek te ontvangen kostte veel uren en energie, daarbij hoort het bij de visie van ons huis het publiek een belangrijke plek toe te kennen en hen dus goed te ontvangen.

Met een tijdelijk 'ministerie ruimte' hebben we onder leiding van Lyndsey Housden de the-aterruimte opnieuw gedacht; wat is de ruimte die bij onze programmering en ons huis hoort? Zo ontstond een ruimte die het gevoel van het '100 Dagen Huis' belichaamt; met een bar waar 'Hemelswater', duurzaam gebrouwen bier van regenwater, geschonken wordt, waar op schoolbord wanden telkens het programma van vandaag en morgen geschreven wordt, waar de techniek nog zichtbaar is, waar een boekwinkel is...

Naast de onderhoudsinvesteringen, zoals de foyer, die we dit jaar hebben gedaan, willen we in 2018 investeren in een fundamentele herziening van de MOP. De MOP die nu aanwezig is, kan en moet grondiger en specifiek. Met een expert zijn we daar reeds aan begonnen en de uitwerking zullen we opnemen in de begroting van de komende jaren. In de ingediende begroting bij het AFK staat jaarlijks een bedrag van 18.500 euro opgenomen voor de MOP. We hebben dit bedrag in 2017 nog aangehouden. In totaal is hiervan 14.080 euro besteed. Het 4.420 euro bedrag wat over is, dichten we toe aan de MOP-reserves. Momenteel voldoen alle onderdelen aan het minimale conditieniveau 3 volgens NEN 2767.

Duurzaamheid

Het Veem Theater vindt duurzaamheid ook als het gaat om onze eigen bedrijfsvoering en het gebouw enorm belangrijk. In samenwerking met de vereniging van het werkgebouw is er de afgelopen jaren geïnvesteerd in zonnepanelen op het dak en is in 2017 de verlichting in het gehele pand door led-verlichting vervangen. Om als theater in dit gebouw zelf ook duurzamer te worden, hebben we deelgenomen aan het traject van de gemeente. De uitkomsten hiervan zijn de basis om in 2018 tot een concreet duurzaamheidsbeleid te komen. Voor de realisatie hiervan zullen we eveneens middelen reserveren in de MOP.

Reorganisatie software

Als onderdeel van de reorganisatie zijn we met Ozcar voor onze financiële administratie gaan werken. Dit heeft tot een grote kwaliteitsverbetering en kostenbesparing geleid. Onder meer de boekhouding van onze stichting is door hen overgenomen van Van Mierlo. Door hen zijn programma's zoals Basecone (online verwerken van inkoop facturen) en WeFact (online opmaak en verwerking van verkoop facturen) geïntroduceerd die de workflow bevorderen. Naast deze programma's werken we met Slack, een programma waarmee intern gecommuniceerd wordt door alle teamleden (los en vast), dit past bij een team dat grotendeels uit freelancers en parttimers bestaat. Het zorgt ervoor dat er snel en bondig gecommuniceerd kan worden en intern e-mail-verkeer wordt geminimaliseerd. Mede hierdoor wordt ook voor de helft minder geprint op kantoor. Het nieuw kassa en CRM-systeem Stager heeft het vorige kaartverkoopsysteem vervangen. Via Stager loopt de kaartverkoop van de voorstellingen geheel via de website en wordt nog maar een enkeling aan kaarten aan de deur verkocht. De licentie van Stager kunnen maandelijks aangepast worden, dit sluit eveneens goed bij de stichting als projectorganisatie en in kosten wordt zo bespaard. Aan de bar in de foyer kan via SumUp alleen nog maar met kaart (PIN of Credit Card) betaald worden waardoor de Stichting in 2017 de kas heeft opgezegd, wat administratie (en kosten) scheelt.

Risicoanalyse

Het Veem heeft dit jaar op veel fronten grote stappen gemaakt; van inhoudelijke scherpste tot zaalbezetting tot fondsenwerving is er enorme vooruitgang geboekt. De grootste uitdaging van het Veem is enerzijds dit vast te houden en anderzijds ook te blijven benadrukken dat het 100 Dagen Huis geen oplossing, maar het zichtbaar maken van een probleem, is.

Het succes van 2017 vasthouden is onder meer afhankelijk van de fondsenwerving. We kunnen eventuele tegenslagen hierin in 2018 opvangen door de algemene reserves die we dit jaar flink hebben kunnen verhogen. Zeer laat pas weten wat de resultaten van aanvragen zijn, was in 2017 en 2018 onvermijdelijk, maar daar willen we in de voorbereiding van 2019 verandering inbrengen. De aanvragen van 2019 moeten er grotendeels in 2018 uit. Met de kennis en ervaring die we nu op hebben gedaan, denken we dat dat ook haalbaar is. Hiermee halen we op termijn een groot stuk risico weg.

Na deze eerste '100 Dagen' moet de structuur verstevigd worden en investeren we erin de organisatie minder van individuen afhankelijk te maken. De ervaring van een eerste keer 'het 100 Dagen Huis' draaien, biedt de juiste basis om hier stappen in te zetten. Niet meer alles is nieuw, dus we kunnen gaan werken met protocollen en meer heldere procesafspraken maken. Dit zal energie bij de teamleden besparen en de kwaliteit van de organisatie ten goede komen.

Het grootste risico is wellicht dat het 100 Dagen Huis in veel opzichten dusdanig succesvol is geweest, dat dit het idee zou kunnen geven dat het 100 Dagen Huis de perfecte oplossing is voor het probleem waar Stichting het Veem Theater voor werd gesteld in augustus 2016. De grootste uitdaging waar het Veem voor staat is dus wellicht om het enerzijds lichter en gemakkelijker te maken en om anderzijds 'to stay with the trouble', zoals de Amerikaanse filosofe Donna Haraway schrijft.

Begroting 2018

BATEN

		Begroot 2018
A	Opbrengsten (subtotaal)	€ 90.000,00
	Directe Opbrengsten	
	1. Publieksinkomensten totaal	€ 15.000,00
	2. Coproductie	€ 70.000,00
	Indirecte Inkomsten	€ 5.000,00
B	Bijdrage (subtotaal)	€351.000,00
	1. Bijdrage AFK Kunstenplan	€180.000,00
	2. Overige bijdragen publieke middelen	€ 87.000,00
	3. Bijdragen uit private middelen	€ 84.000,00
	SOM DER BATEN	€441.000,00

LASTEN

		Begroot 2018
C	Beheerslasten (subtotaal)	€126.000,00
	1. Beheerslasten personeel	€ 46.000,00
	2. Beheerslasten materieel	€ 80.000,00
D	Activiteitenlasten (subtotaal)	€315.000,00
	3. Activiteitenlasten personeel	€200.000,00
	4. Activiteitenlasten materieel	€115.000,00
	SOM DER BATEN	€441.000,00
	JAARSALDO	€0,00

Slotwoord & dank

Anne Breure, State of the Youth op het Vlaams Theaterfestival, Augustus 2017:

"Soms lijkt het alsof we instituten als het weer zijn gaan zien. Als fenomenen. Als iets wat ons overkomt. Als iets waar we geen invloed op hebben. Maar wij zijn het instituut. Wij-zelf. Wij zijn dat systeem. Samen. Dus als de manier waarop het instituut werkt, niet strookt met wat we zeggen, dan moeten we proberen het anders te doen. Ons 'doen' veranderen.

"Maar zo is het overal", ook buiten de kunsten, zei de man die al heel wat langer mee loopt in de sector dan ik. "Dat de voorkant niet altijd strookt met de achterkant."

"Ja", zei ik, "Dat is zo. Maar is dat niet precies de reden dat wij het anders moeten doen?" Hebben wij, juist wij de kunsten, niet de verantwoordelijkheid om vanuit onze gesubsidieerde positie – hoe precair zo nu en dan ook – te laten zien dat het ook anders kan? Is dat niet waar de kunst over gaat? Is dat niet waar wij over zouden moeten gaan? Laten zien dat het anders kan. Zelfs als we daarin falen, het op zijn minst proberen? Als we programma's over feminisme maken, moeten we dan niet kijken wat dat betekent in onze eigen instelling. En ons afvragen waarom in 27 jaar State of the Union pas vijf keer een vrouw aan het woord kwam? Als we performances maken over nieuwe samenlevingsvormen, moeten we dan niet kijken naar onze eigen organisatievormen? En als we voorstellingen maken over klimaatverandering, moeten we dan niet kijken hoe duurzaam we eigenlijk zelf zijn? Juist omdat wij zien en zeggen dat het anders kán, moeten we dat in onze werking doortrekken. Hetzelfde risico nemen als op de vloer en dezelfde vragen stellen als in het repetitielokaal.

We mogen niet niet-politiek zijn. We mogen het ons zelf niet (zo) comfortabel maken.

Ik heb veel gesproken over het 100 Dagen Huis het afgelopen seizoen. En telkens heb ik benadrukt dat we geen model zijn, maar dat het 100 Dagen Huis voortkomt uit een houding. Elke context vraagt om een ander antwoord. We zijn geen 'fantastisch instituut'. We zijn geen oplossing. Het 100 Dagen Huis is een probleem. Want we zijn er 265 dagen niet. En de kunst zal zijn: "to stay with the trouble", om met filosofe Donna Haraway te spreken. Om niet de oplossing te zijn die doet vergeten dat er iets mis zit. Maar juist te laten zien dat er iets mis zit. Dat is oncomfortabel. Dat is onhandig. We weten veel niet. We omarmen het instituut als fictie en lopen tegen realiteiten aan. Het zit vol paradoxen. We gingen tegen het kapitalistisch gegeven van 'als maar meer voor als maar minder' in. En tegelijkertijd kun je zeggen dat het 100 Dagen Huis onze beste PR-stunt ooit is.

Iemand vroeg me in een interview, of het 100 Dagen Huis invloed heeft op de kunst die we nu programmeren, of het andere kunst zou zijn. Maar het is andersom: de kunst heeft invloed op ons, op onze werking. We proberen iets van de radicaliteit, iets van de waarden, iets van het continue opnieuw denken van onze kunstenaars, door te voeren in ons werk.

Kunst laat ons zien dat er meerdere werkelijkheden zijn. Dat zoals het is, niet gegeven is, maar altijd kan veranderen. Het maakt pijn zichtbaar, maar ook hoop. Het plaatst ons in een context en bevraagt die context. En het spreekt ons altijd aan op ons mens zijn. Confronteert ons met onze eigen waarden en onze vragen. Zet ons aan het denken, doet ons fantaseren, laat ons bevragen. Het is meer dan eens ongemakkelijk. Oncomfortabel. Het maakt ons politiek.

Ons motto werd: 'The future is dark, which is the best thing the future can be.' Een citaat van Virginia Woolf. Ze schreef het in de jaren '30. Toen de toekomst zeker donker was. Net zoals ze dat vandaag – met aanslag na aanslag, Trump, overstromingen, Myanmar – lijkt te zijn.

Voor Woolf stond de donkerte voor het niet weten wat gaat komen; voor de onzekerheid over

hoe de toekomst eruit ziet. Over donkerte die ruimte biedt voor fantasie, voor nieuwe dingen, over donkerte als daar waar de liefde wordt bedreven, waar nieuwe gedachten ontstaan... Juist omdat we het niet zien, niet weten.

De Amerikaanse essayiste Rebecca Solnit refereert naar Woolf's 'donkerte als onzekerheid' en schrijft: "An optimist thinks everything will be fine no matter what, and that justifies to do nothing. But hopefulness as I define it means that we don't know what is going to happen. And in that uncertainty there is room to act."

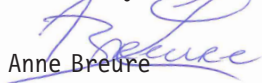
Is er ruimte. Om iets te doen."

Dank

Het 100 Dagen Huis – waarvan niet zeker was wat het werd en of het er kwam – was niet mogelijk geweest zonder het vertrouwen, het geloof en de energie van een heleboel mensen. We willen de fondsen danken die het huis mede mogelijk maakten; Amsterdams Fonds voor de Kunst, Fonds Cultuurparticipatie, Stadsdeel West, Fonds Podiumkunsten (Internationalisering). In het bijzonder willen we BankGiro Loterij Fonds danken, omdat het werkelijk dankzij hen is dat het '100 Dagen Huis' uiteindelijk doorgang kon vinden. Zonder wie we het huis niet bestaat is het publiek en we zijn dankbaar dat deze in grote en diverse samenstellingen mee hebben gebouwd aan het huis, in het bijzonder zij die huisgenoot werden – die support is van onschatbare waarde. We danken ook het publiek dat niet fysiek kwam, maar over ons vertelde. Het verhaal is groter dan de fysieke realiteit. Grote dank gaat uit naar het bestuur voor hun moed en steun. Grote dank eveneens aan alle freelancers, technici en productieleders, die keihard met ons hebben gewerkt. Zeer grote dank gaat uit naar de kunstenaars die met ons mee sprongen en het huis met ons maakten – het is dankzij hun inspiratie en lef dat dit huis er stond en keer op keer zal staan.

En tot slot, onbeschrijfbaar veel dank aan het moedigste team dat ik ken en die met mij geloofden in de noodzaak en mogelijkheid van dit huis.

Let's stay with the trouble.

Anne Breure

Directeur Veem Huis voor Performance

